

Papatyam

– N.C.U · 19 Kasım 2013

Kirli zihin odalarında devirdeyim
Kimler gelmiş kimler geçmiş buradan
Kaç zamansız zamanda hapis edilmiş
Arıyorum kırık dökük anılar arasında
Ağır hasarlı sevda hikayelerinin ardında
Belki gizlenmiştir diyerek son kırıntı umut

Yok sadece sizofrenik sinyaller dolaşiyor
Düğüm olmuş sinir sistemimde
Kalbe giden tüm yollar kapanmış
Bir kazı çalışmasında tünel açma çabasında
Bir kılcal damarda dar bir geçit buluyorum
Burnuma ağır kokular geliyor

Sanki bir bataklık
Ölmüş şiirler mezarlığı
Çürümeye yüz tutmuş sevda türküleri
Ürperiyorum burası böyle değildi
Yıllar önce ilk ayak bastığımda
Sen ne yapmışsın yüreğine çöpe çevirmişsin

// Arınır mı
Yok
Mümkün değil
İmkansız
Bir çamur deryası
Sanki
Lağım çukuru
Her gelen
İçine etmiş çıkarken //

Her adımda balçığa batıyorum
Yavaş yavaş ilerliyorum
Gözlerim araştırıyor etrafı
Bir çok ölü mektup takılıyor ayağıma

İçinde benim yazdıklarım da var
Bir çok hıçkırık kesiyor yolumu
Nasıl sığdırdın bu kadar masumu buraya

İlerde bir beyazlık çarpıyor gözüme
Adımlarım hızlanıyor
Sanki kirlenmemiş bir parça var orada
Fi zamandan kalma bir anı belki de
Yaklaştıkça kanım donuyor
Duraksıyorum yaşlar gözlerime hücum ediyor

Bunca yalanın sahteliğın içinde
Nasıl olur mümkün değil derken
Hızlanıyorum varabilmek için
O son temiz kırıntıya
Evet yanlış görmemişim
Bir papatya her şeye inat hayatta kalan

Başımı öne eğiyorum
Bir kez daha dalıyorum anı denizine
Ben kendi ellerimle ekmişim onu
Sen ise bıkmadan sulamıştın
Hiç bırakmamışsın sulamayı
Sızlıyor solum hiç sızlamadığı kadar

Karasızlığın tam ortasında boğuşuyorum
Hala yaşıyor olması mümkün değil derken
Sen bunca pisliğin içinde yaşatmışsın papatyamı
Dönüyorum arkamı çıkmak için
Seni sahteliklerinle baş başa bırakarak
Bir daha ardıma bakmadan

İlerliyorum ilerliyorum ilerliyorum
Bir anda adımlarım duruyor
Arkama dönüyor
Koşmaya başlıyorum papatyaya
Çamurlu ayaklarımla basıyorum üzerine
Bu çamur deryası onu hak etmiyor
Ben dikmişim tohumunu

Œimdi de ben ezerek yok ediyorum
Terk etmeden ebediyen
Hiç benim olmayan o yüregini ....

N.C.U ESKİŒEHİR 3 KASIM 2013